

en Tvist i Vidnesager opkommer, skal den gaa igennem alle tre Instanser, idet den først kan appelleres til Overretten og dernæst til Højesteret. Da Landsoverretten ikke udtrykkelig er sat som sidste Instans, anser jeg det nemlig for en nødvendig Fortolkning af Teksten, at Landsoverretten kun er Melleminstans. Vi mente, at det var hensigtsmæssigt at spare en Instans, og foreslog, at man fra Voldgiftsretten skulde kunne gaa direkte til Højesteret. Imidlertid have vi ikke villet handle uden i Overensstemmelse med den højtærede Justitsminister, hvis Bevæggrunde jeg ikke skal gaa ind paa — jeg anfører blot Faktum.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg vil ogsaa tillade mig at anbefale de af den højtærede Minister stillede Ændringsforslag Nr. 1—4. Som man vil se, ere Nr. 2 og 4 Redaktionsændringer, og Nr. 1 og 3 ere fremkomne som Følge af Ønsker, der fremsattes her i Salen ved Sagens første Behandling. Jeg vil sige, at jeg vilde have været mere glad, om vi kunde have faaet de Ændringer med, som bleve omtalte af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Krabbe), men da den højtærede Minister ikke har ment at kunne gaa ind paa dem, vil ogsaa jeg anse det for urigtigt at gøre Forsøg paa at faa det høje Ting til at vedtage saadanne Ændringsforslag. Jeg skal endnu kun tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, om der, til Trods for de i Loven brugte Udtryk, vil være noget til Hinder for at indsætte en Stedfortræder i den valgte Formands Sted i saadanne Tilfælde, hvor denne er forhindret i at fungere, naturligvis under Forudsætning af, at en saadan Stedfortræder opfylder de samme Betingelser for at kunne være Formand som den, der til enhver Tid er valgt. Man kan jo tænke sig saadanne Tilfælde, hvor Formanden enten er bortrejst eller er syg, og hvor det vil være nødvendigt at konstituere en Mand i hans Sted med den Opgave at optage Vidneforhør, f. Eks. saadanne Vidneforhør, hvor den, der skal forhøres, ikke kan afhøres paa noget andet Tidspunkt. I saadanne Tilfælde vilde det være uheldigt, om Loven for saa vidt skulde opfyldes formelt, at man skulde afskedige den valgte Formand og vælge en anden. Jeg gaar imidlertid ud fra, at man vil være berettiget til at konstituere en Formand i den virkelige Formands Sted i saadanne Tilfælde, naar blot han opfylder de Betingelser, som ere fore-

skrevne i Loven, og som Følge deraf gaar jeg ud fra, at man blot behøver at give Justitsministeren Meddelelse om, at en saadan Mand er valgt til at være Stedfortræder i saadanne særlige Tilfælde. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget med de stillede Ændringer.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) nævnede ganske kort de Ændringsforslag, som han fra sin Side havde ønsket, at der kunde blive Spørgsmaal om med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, jeg skal lige saa kort angive de Grunde, hvorfor jeg har ment ikke at kunne gaa med til disse Ændringer. Den første gik ud paa at udvide Vidnepligten fra, hvad der er nugældende Ret, saa at Vidnet ikke kunde vægre sig ved at afgive Forklaring, saafremt dets Forklaring vilde medføre Tab af dets borgerlige Agtelse eller Velfærd. Det er en Regel, som er opstillet i Proceskommissionens Forslag, men det turde være tvivlsomt, om denne Regel er heldig og rigtig i dette Forhold. Hovedgrunden for mig til ikke at gaa med dertil, er dog den, at naar vi stille saa faa Fordringer med Hensyn til Formandens Habilitet, som vi gøre i dette Forslag, idet vi ikke kræve af ham, at han tidligere skal have fungeret som Dommer, kan jeg ikke anse det for forsvarligt at etablere ny Retsregler, som han skulde praktisere med Hensyn til Vidnernes Forpligtelse til at afgive Forklaring. Det er der af Vigtighed, at Formanden har den gældende Ret at holde sig til og kan, hvis han ikke føler sig stærk nok i saa Henseende, søge Hjælp i den videnskabelige Literatur og i Domssamlingerne med Hensyn til Forstaaelsen af den gældende Ret. Der har dernæst været Spørgsmaal om, hvorvidt de Kendelser, som omtales i § 2, skulde afsiges ikke af Voldgiftsrettens Formand, men af Voldgiftsretten. Det har jeg ikke anset for heldigt allerede af den Grund, at hvis man vilde sætte en saadan Regel ind, blev det nødvendigt at forlange, at den Vedtægt, hvorefter Forholdet i øvrigt ordnes mellem Formanden og Voldgiftsrettens andre Medlemmer, skulde stadfæstes af Justitsministeriet og navnlig saaledes, at Justitsministeriet eventuelt kunde foreskrive, hvilke Bestemmelser der skulde findes deri, thi det vil let ses, at ellers kunde der i en saadan Vedtægt findes Bestemmelser, hvorefter det faktisk blev Voldgiftsrettens andre Medlemmer, der kom til at lede Vidne-